Dosarul nr. 3-1327/2025
2-25073390-12-3-26052025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

17 iunie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani
în componență:
Președintele ședinței, judecător Rodica Nicula
Grefier Adelina Petcu

examinând în ședință publică acțiunea în contencios administrativ înaintată de Iuri Sorochin împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova, Comisia de Etică și Disciplină, terț Maria Olar, Victoria Dobrodomov cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile,

și acțiunea în contencios administrativ înaintată de Clara Dobrodomov și Dina Roșca împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil,

a c o n s t a t a t :

La 25 mai 2025, Iuri Sorochin a depus cerere de chemare în judecată împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova, Comisia pentru Etică și Disciplină cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile.

La 04 august 2025, Clara Dobrodomov și Dina Roșca au depus cerere de chemare în judecată împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil.

Prin încheierea din 09 octombrie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a dispus conexarea cauzelor de contencios administrativ sus-enunțate.

Prin încheierea protocolară din 18 noiembrie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a dispus atragerea în proces, ca persoană terță, Maria Olar.

Prin încheierea din 26 februarie 2026 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a dispus atragerea în proces, ca persoană terță, Victoria Dobrodomov.

Pretențiile reclamanților:

La 25 mai 2025, Iuri Sorochin a depus cerere de chemare în judecată împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova, Comisia pentru Etică și

Disciplină, solicitând constatarea respingerii de drept a cererilor (plângerilor) depuse de Dobrodomov Clara din 15 noiembrie 2024 și Roșca Dina din 25 noiembrie 2024 (care urma a fi examinate în 30 de zile) de către Comisia pentru Etică și Disciplină din cadrul Uniunii Avocaților din R. Moldova, prin efectul prevederilor art. 60 alin. (2) din Codul administrativ; constatarea respingerii de drept a cererilor (plângerilor) depuse de Dobrodomov Clara din 15 noiembrie 2024 și Roșca Dina din 25 noiembrie 2024 (care urma a fi examinate în 90 de zile) de către Comisia pentru Etică și Disciplină din cadrul Uniunii Avocaților din R. Moldova, prin efectul prevederilor art. 60 alin. (2) din Codul administrativ; anularea integrală a deciziei Comisiei pentru Etică și Disciplină din cadrul Uniunii Avocaților din Moldova nr.7/5/2025 din 03 martie 2025 și aplicarea la examinarea procedurii disciplinare, a termenului de prescripție.

În motivarea acțiunii, s-a comunicat că, prin decizia Comisiei pentru Etică și Disciplină nr.7/5/2025 din 03 martie 2025, la plângerea Clarei Dobrodomov, din 15 noiembrie 2024 și Dinei Roșca, din 25 noiembrie 2024, reclamantul Sorochin Iuri a fost atras la răspundere disciplinară, cu aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de *****.

Decizia Comisiei de Etică și Disciplină nr.7/5/2025 din 03 martie 2025 a fost adusă la cunoștință reclamantului, prin poșta electronică, la 25 aprilie 2025.

Cu decizia sus-enunțată, reclamantul nu este de acord, considerând-o ilegală și contrară legii și procedurii stabilite.

A relatat că între reclamantul Sorochin Iuri și Dobrodomov Clara și Roșca Dina au fost încheiate contracte de asistență juridică, fiecare clientă, având un contract separat. Aceste contracte stipulau obligația avocatului de a presta servicii juridice pentru fiecare clientă în parte. Conform contractelor, au fost stabilite împuternici, perioada contractuală, modalitatea de prelungire a contractului și onorariul avocatului. Contractele prevedeau că, la finele termenului contractului, dacă clientul nu notifică avocatul despre neprelungirea contractului, acesta se va prelungi automat, pe o nouă perioadă contractuală.

A notat că a îndeplinit obligațiile asumate, participând la ședințe de judecată, întocmind acte și reprezentând clientele în instanță. Pentru aceste servicii, clientele au achitat, parțial, onorariile, prin numerar, suma, fiind reflectată de avocat în evidența contabilă, cu eliberarea chitanței.

Litigiile dintre părți sunt legate de cerința avocatului de achitare a serviciilor juridice, iar pe de altă parte, refuzul clientelor de achitare a onorariilor contractuale restante.

A susținut că Dobrodomov Clara și Roșca Dina nu au solicitat rezilierea contractului, nu au contestat prelungirea contractului, ci au depus o plângere la Comisia pentru Etică și Disciplină din cadrul Uniunii Avocaților, împotriva lui Sorochin Iuri, acuzându-l de abuz în prelungirea contractului și solicitarea

onorariilor pentru serviciile prestate și nerestituirea copiilor la documente.

Reclamantul Sorochin Iuri a comunicat că nu s-a opus restituirii copiilor la acte, fiind dispus la finele contractului să le transmită clientelor, sau reprezentanților acestora, însă Dobrodomov Clara și Roșca Dina nu s-au prezentat la data, ora și locul stabilit pentru transmiterea-primirea actelor. Ca urmare, reclamantul a transmis actele către Dobrodomov Clara și Roșca Dina, prin mandat poștal, astfel, clientele, în orice moment, pot ridica actele de la poștă.

Urmare a examinării plângerilor depuse de Dobrodomov Clara și Roșca Dina, prin decizia Comisiei pentru Etică și Disciplină nr.7/5/2025 din 03 martie 2025, reclamantul Sorochin Iuri a fost atras la răspundere disciplinară, cu aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de *****.

A invocat că decizia Comisiei pentru Etică și Disciplină nr.7/5/2025 din 03 martie 2025 este ilegală, contrară procedurii stabilite, or, acesta a fost emisă cu încălcarea termenului de examinare a cererii de 30 zile, stabilit la art. 60 alin. (1) din Codul administrativ.

Conform art. 60 alin. (1) din Codul administrativ, termenul general în care o procedură administrativă trebuie finalizată este de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel, iar conform alin. (2) lit. c) al aceluiași articol, termenul general curge de la data înregistrării cererii complete, după caz cu toate actele necesare, sau de la data la care petiția a fost transferată autorității publice competente. Dacă cererea nu este completă, autoritatea publică propune petiționarului să prezinte actele lipsă și stabilește un termen în acest sens. Or, art. 69 alin. (1) din Codul administrativ prevede că procedura administrativă se inițiază la cerere din momentul depunerii cererii.

Totodată, art. 60 alin. (4) din Codul administrativ prevede că, din motive justificate legate de complexitatea obiectului procedurii administrative, termenul general poate fi prelungit cu cel mult 15 zile. Această prelungire are efect doar dacă este comunicată în scris participanților la procedura administrativă în termen de 30 de zile, împreună cu motivele prelungirii.

În contextul plângerilor depuse de Dobrodomov Clara și Roșca Dina, s-a subliniat că reclamantului Sorochin Iuri nu i-a fost comunicat în scris, în termen de 30 de zile, despre prelungirea termenului de soluționare a plângerilor. Aceasta prelungire putea fi de cel mult 15 zile. Astfel, termenul limită pentru soluționarea plângerii depuse de Dobrodomov Clara era 16 decembrie 2024. În mod similar, termenul limită pentru plângerea depusă de Roșca Dina era 26 decembrie 2024. Această omitere de a notifica reclamantul, în termenul corespunzător, are implicații asupra procedurii legale și dreptului acestuia de a se apăra.

Astfel, conform prevederilor legale citate mai sus, din 16 decembrie 2024, plângerea depusă de Dobrodomov Clara și, respectiv, din 26 decembrie 2024, plângerea depusă de Roșca Dina au fost respinse de drept, prin efectul legii.

În acest sens, art. 64 alin. (2) din Codul administrativ prevede că, refuzul de a primi sau a examina o cerere se consideră drept respingere a cererii. Aceeași regulă se aplică și în cazul nesoluționării unei cereri în termen legal.

În acest context, art. 64 alin. (2) din Codul avocaților stipulează că, refuzul de a primi sau de a examina o cerere se consideră echivalent cu respingerea acelei cereri. Aceeași regulă se aplică și în situația în care o cerere nu este soluționată în termenul legal stabilit.

Cu efectul respingerii de drept în baza art. 64 alin. (2) din Codul administrativ a plângerii din data de 16.12.2024 - Dobrodomov Clara și a plângerii din data de 26.12.2024 - Roșca Dina, reclamantul a fost de acord și a considerat norma de drept ca fiind aplicată irevocabil.

A relatat că în dosarul administrativ este anexată o notă informativă referitoare la prelungirea termenului, însă această notă nu a fost înregistrată în Secretariatul Uniunii Avocaților, conform prevederilor art. 48 alin. (10) din Statutul profesiei de avocat. De asemenea, nota nu a fost comunicată reclamantului Sorochin Iuri, așa cum prevede art. 60 alin. (4) din Codul administrativ, iar nesoluționarea în termenul legal a cererii echivalează cu respingerea acesteia de drept, prin efectul scurgerii termenului legal. Totodată, aceasta notă, referitoare la prelungirea termenului, nu a fost votată de Comisia pentru Etică și Disciplină (cel puțin 6 membrii) și nu a fost semnată de Președintele Comisiei de Etică și Disciplină.

A menționat că chiar și termenul de 90 zile (stabilit ilegal) și acesta a fost încălcat. Calculând termenul de 90 de zile începând cu data depunerii cererii/plângerii (15.11.2024 și 25.11.2024), acesta a fost depășit. Or, termenul de 90 zile la cererea Clarei Dobrodomov a fost scadent la 13 februarie 2025, iar cererea Dinei Roșca la 24 februarie 2025, ceea ce indică o depășire a termenului de 90 de zile pentru ambele cazuri.

A indicat faptul că, sancțiunea disciplinară a fost aplicată cu depășirea termenului de un an de la data săvârșirii faptei. Or, potrivit art. 48 alin. (22) din Statutul profesiei de avocat, acțiunea disciplinară poate fi exercitată în termen de cel mult un an de la data săvârșirii faptei. În acest caz, termenul de prescripție a fost depășit. Ultima presupusă încălcare a disciplinei financiare a avut loc la data de 29 ianuarie 2024, ceea ce înseamnă că termenul de prescripție a expirat la 29 ianuarie 2025. Aceasta situație contrazice decizia adoptată de Comisia de Etică și Disciplină, la data de 03 martie 2025. Respectiv, ultima a încălcat legea prin aplicarea unei sancțiuni disciplinare împotriva avocatului, care, în realitate, era deja prescrisă.

A explicat că Comisia a votat de două ori aceeași decizie din 03 martie 2025, dar cu sancțiuni diferite, ceea ce contravine art. 42 alin. (5) și art. 56 alin. (6) din Legea avocaturii, care stipulează că, dacă nu s-a acumulat un număr suficient de

voturi pentru a adopta o decizie, aceasta trebuie să fie respinsă. Membrii comisiei nu au dreptul să voteze de două sau mai multe ori pentru a adopta în vederea unei și aceiași decizii.

A susținut că, Comisia nu a examinat și nu a audiat proba audio prezentată de reclamantul Sorochin Iuri, care demonstrează că Dobrodomov Clara a afirmat, în timpul unei comunicări audio cu primul, că nu dorește să plătească sumele stabilite prin contract. Reclamantul a propus alternative de colaborare, însă acestea au fost respinse de clientă. Mai mult, din comunicare, se înțelege că Dobrodomov Clara nu recunoaște pe Maria Olar în calitate de reprezentant, audio min. 1:30 „... она мне никто и звать ее ни как...”- referitor la predarea actelor către Maria Olar.

Conform art. 75 alin. (1) din Codul administrativ sunt stabilite cerințele care trebuie îndeplinite de o petiție/plângere, în special, litera (d) din acest articol indică faptul că petiția trebuie să conțină anumite elemente, inclusiv obiectul și motivarea acesteia. Totuși, se constată că aceste elemente nu sunt specificate în petiția respectivă.

În plus, articolul 76 din Codul administrativ prevede sancțiuni pentru lipsa acestor elemente, stipulând că petițiile care nu satisfac cerințele nu vor fi examinate.

În cazul în care petiționarul nu înlătură neajunsurile în termenul acordat, petiția nu se examinează. Autoritatea publică sau persoana oficială are dreptul să nu examineze în fond petițiile ce conțin un limbaj ofensator.

Conform art. 76 alin. (2) din Codul administrativ, dacă petiția nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 72, alin. (3) sau art. 75 alin. (1) lit. (c)-(e) solicitantului i se va indica neajunsurile și i se va acorda un termen rezonabil pentru corectarea acestora. Dacă petiționarul nu corectează neajunsurile în termenul stabilit, petiția nu va fi examinată. De asemenea, alin. (4) din același articol prevede că autoritatea publică sau persoana oficială are dreptul să nu examineze petițiile care conțin limbaj necenzurat sau ofensator..., or, din petiție rezultă expres limbajul ofensator la adresa avocatului, a se vedea petițiile depuse, or, prin admiterea spre examinare a asemenea petiții cereri cu conținut ofensator, Comisia pentru Etică și Disciplină admite ofense la adresa statutului de avocat, ceea ce este inadmisibil potrivit legii.

Din motivarea hotărârii Comisiei pentru Etică și Disciplină se atestă că aceasta nu a dat aprecierea probelor conform prevederilor art. 92 alin. (1), (2) Cod administrativ „(1) Autoritatea publică decide conform convingerii sale libere dacă consideră o faptă drept existentă, luând în considerare întreaga procedură administrativă, inclusiv toate probele. (2) Autoritatea publică ia în considerare toate faptele care au importanță pentru caz, inclusiv cele favorabile participanților”.

A precizat că în motivarea hotărârii, Comisia pentru Etică și Disciplină a menționat că „alegațiile din petiție sunt susținute cu probe referitoare la săvârșirea și vinovăția avocatului vizat”, însă nu se face nicio referire la o probă concretă,

care dovedească aceste afirmații din petiție.

De asemenea, Comisia pentru Etică și Disciplină în motivarea deciziei, a făcut trimitere la argumente și plângerii formulate de persoane care nu au statut de clienți, în raport cu reclamantul Sorochin Iuri, or aceste persoane sunt reprezentanți în bază de procură, iar Comisia pentru Etică și Disciplină le tratează ca petiționari aparte, ceea ce este o aplicare eronată a procedurii. Aceasta este o încălcare a cap. V din Codul civil, care se referă la „Reprezentarea și procura”, și a articolelor 45-47 din Codul administrativ.

A notat că, Comisia pentru Etică și Disciplină a afirmat că a ajuns în unanimitate la concluzia de a constata abaterea disciplinară. Totuși, atât Legea avocaturii, cât și Codul administrativ nu prevăd că prima poate constata o astfel de abatere disciplinară.

Conform art. 44 alin. (2) lit. (d) din Legea avocaturii, Comisia „adoptă decizii corespunzătoare...”.

Articolul 56 din aceeași lege specifică că pot fi adoptate următoarele tipuri de decizii:

a) privind aplicarea sancțiunii disciplinare;
b) privind efectuarea unui control suplimentar;
c) privind lipsa încălcărilor în acțiunile avocatului;
d) privind încetarea procedurii, în cazurile stabilite de prezenta lege.

Astfel, Comisia a depășit limitele atribuțiilor sale stabilite de lege și a acționat în afara cadrului legal, ceea ce a dus la o încălcare gravă a drepturilor reclamantului Sorochin Iuri.

Comisia pentru Etică și Disciplină a afirmat că reclamantul nu a eliberat bonurile de plată. Pe de altă parte, contrar acestor constatări, clienta a prezentat probe de la bancă, transmise de avocat referitoare la plată, pe care Comisia nu le-a apreciat corect.

Mai mult, petiționara nu neagă bonurile de plată deținute, or, în vederea valabilității acestor bonuri de plată între avocat și clientă nu sunt litigii. De fapt, litigiile rezultă din refuzul clienților de achitare a restanțelor de onorarii.

Mai mult, Dobrodomov Clara și Roșca Dina nu contestă valabilitatea bonurilor, iar potrivit art. 123 alin. (6) din Cod de procedură civilă, faptele invocate de una dintre părți nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat.

A relatat că concluziile Comisiei pentru Etică și Disciplină vin în contradicție cu probele și circumstanțele cauzei, or, pe de o parte aceasta motivează sancțiunea aplicată cu faptul neeliberării bonurilor de plată, iar pe de altă parte, tot în decizia contestată, Comisia indică și descrie expres bonurile de plată eliberate clienților, numărul și data eliberării acestora nefiind contestate și reclamate de clienți.

În plus, în ceea ce privește sumele încasate, Legea instituțiilor financiare, la

art. 5 și 6, stabilește secretul bancar, care include informații despre tranzacțiile efectuate, identificarea deponenților și a beneficiarilor. Reglementările interne ale băncilor asigură confidențialitatea tuturor operațiunilor bancare, inclusiv a ordinelor de plată.

Totodată, conform art. 63 alin. (1), (2) a Legii nr. 1260/2002 cu privire la avocatură „(1) Munca avocatului este remunerată din contul onorariilor primite de la persoanele fizice și juridice. (2) Mărimea onorariului se stabilește prin acordul părților și nu poate fi schimbată de autoritățile publice sau de instanța de judecată”, iar potrivit art. 52 alin. (1) din Legea avocaturii este interzisă imixtiunea în exercitarea profesiei de avocat „(8) Nicio autoritate publică nu poate influența direct sau indirect și nu poate controla contractul dintre avocat și client”.

Necătând la faptul că art. 52 alin. (1) și (8) din Legea nr. 1260/2002 prevede că nimeni nu poate controla contractul dintre client si avocat, nu poate influența direct sau indirect, nu poate efectua imixtiune, Comisia pentru Etică și Disciplină a indicat că, contractele de asistență juridică au fost rezoluționate, fără a indica cu cine și în ce condiții, și nici nu a indicat prin care act au fost rezoluționate contractele. Or, contractul, în sine, reprezintă acordul de voință al părților. Iar, fiind întocmit în formă scrisă, modificarea, rezilierea sau rezoluțiunea acestuia se face tot în formă scrisă, prin acord adițional la contract, după cum este indicat în contract și Codul civil. Aceste erori au dus la încălcarea dreptului la un proces echitabil art. 6 CEDO, or, motivarea deciziei urmărește scopul de a demonstra părților ca acestea au fost auzite.

A declarat că Comisia pentru Etică și Disciplină nu a indicat către care, concret, client, făcând referirea la cuvântul „clienților”, or, de către reclamant a fost prezentate probele pertinente și concludente că, la 29 octombrie 2024, după orele de lucru, aproximativ ora 20:00, prin aplicația WhatsApp, a primit de la Clara Dobrodomov o solicitare de a transmite acte unei terțe persoane și fiicei. Urmare acestei solicitări, reclamantul a întrebat-o pe Clara Dobrodomov, dacă solicitarea de a prezenta actele unor terțe persoane înseamnă sau nu rezilierea contractului și refuzul la reprezentare, la care Clara Dobrodomov a răspuns prompt că aceasta nu înseamnă rezilierea contractului, ci doar dorința de a consulta actele cu alte persoane. Astfel, având în vedere continuare relațiilor contractuale de mandat și necesitatea de a lucra cu actele respectiv, reclamantul a solicitat dnei Clara Dobrodomov să-i transmită o adresă electronică de e-mail la care să poată transmite copiile scanate de pe actele solicitate, proba convorbirilor fiind anexată la dosarul administrativ.

După informarea clientei despre necesitatea prezentării unei adrese electronice pentru expedierea actelor, ultima, până la emiterea deciziei Comisiei pentru Etică și Disciplină nu a prezentat nicio adresă electronică la care să fie posibil transmiterea actelor, fiind în întârziere, în vederea acestei obligații și,

totodată, ea personal responsabilă de neexpedierea actelor, în lipsa comunicării adresei electronice.

La fel, la 09 ianuarie 2025, până la examinarea plângerii de către Comisia pentru Etică și Disciplină, reclamantul Sorochin Iuri a expediat Clarei Dobrodomov înștiințare cu 30 de zile înainte de expirarea termenului contractului, despre faptul că prezentul contract nu va mai fi prelungit pentru o nouă perioadă contractuală. Totodată, prin această înștiințare avocatul a informat clienta despre necesitatea prezentării la data de 10 februarie 2025, ora 11:00, la adresa stabilită, pentru a preda toate actele, dar Dobrodomov Clara nu s-a prezentat la data și ora indicate în înștiințare. Având în vedere că persoana respectivă nu a ridicat actele, acestea au fost transmise prin poștă la data de 11 februarie 2025.

Prin urmare, obiecțiile cu privire la prezentarea actelor nu sunt întemeiate deoarece, avocatul nu a refuzat prezentarea copiilor de acte, iar nerealizarea acestei prezentări s-a datorat clientei care nu a prezentat adresa electronică, nu s-a prezentat la data și ora indicate de avocat și nici nu le-a ridicat de la Poșta Moldovei și nici nu a mai solicitat aceste acte, fiind inexplicabilă plângerea, în acest context, la Comisia de Etică și Disciplină.

Reclamantul a mai comunicat că toate sumele de bani primite de la clienți au fost depuse la bancă, cu eliberarea bonurilor, fapt recunoscut de aceștia, or, potrivit art. 123 alin. (6) din Codul de procedură civilă faptele invocate de avocat nu trebuie dovedite în măsura în care clienții nu au negat.

De asemenea, dorința Comisiei pentru Etică și Disciplină de a verifica ce sume au fost primite de la clienți, acest aspect a fost deja clarificat anterior și nu ține de etica avocatului.

În plus, pentru a evalua aspectele financiare, nimeni din Comisie nu are pregătire în domeniul financiar, bancar sau contabil, ceea ce ridică întrebări cu privire la competența lor de a se pronunța asupra acestei chestiuni.

A notat că acțiunile reclamantului desprinse din actul administrativ și constatate ca încălcare disciplinară nu cad sub incidența prevederilor art. 56 din Legea cu privire la avocatură și constituie acțiuni în limita legală, fără a fi încălcat art. 54. Totodată, statul asigură independenta avocatului prin prisma art. 52, or, nicio autoritate publică nu poate influența direct sau indirect, nu poate controla contractul dintre avocat și client.

Mai mult ca atât, reclamantul, pe deplin, s-a condus de prevederile Codului civil, atunci când a încheiat contractul, iar Comisia pentru Etică și Disciplină nu a motivat în actul administrativ prin ce anume, în baza la ce norme din Legea avocaturii, Codul deontologic și Statutul profesiei de avocat activitatea reclamantului Sorochin Iuri nu corespunde prevederilor acestor acte.

Asistența acordată Clarei Dobrodomov și Dinei Roșca a avut loc în concordanță cu art. 9 din Lege, toate alegațiile petiționarelor au fost combătute de

reclamant. Comisia pentru Etică și Disciplină nu a motivat, iar petiționarii nu au probat încălcarea disciplinară pretins comisă de reclamant, alegațiile fiind iluzorii, bazându-se pe lipsa dorinței de a onora clauzele contractului. Comisia arbitrar și-a depășit limita examinării și a dreptului discreționar atribuit de legiuitor, făcând ingerința în contractul încheiat între avocat și client.

Astfel a fost viciat dreptul la proces echitabil, principiul legalității și examinarea cauzei de o instanță imparțială. A fost viciat direct dreptul părților contractuale, în special al avocatului prestator de servicii avocațiale și viciat, în general, raportul contractual, or conform art. 668 Cod civil, relația contractuală se înșiră cu drepturi și obligații doar asupra părților din contract.

A atras atenția reclamantul că motivarea, conform prevederilor art. 31 din Codul administrativ, constituie o obligație principială, iar conform art. 118 alin. (3) din Codul administrativ, obligație imperativă, care este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.

A invocat reclamantul și problema de inegalitate de tratament din partea Uniunii Avocaților din Moldova și a Comisiei pentru Etică și Disciplină, în raport cu alte persoane care, fiind în situație similară, decizia a fost de refuz, au fost acceptate în profesia de avocat.

În acest sens, art. 23 din Codul administrativ prevede că, (1) Autoritățile publice și instanțele de judecată competente acționează respectând principiul egalității și nediscriminării. (2) Autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să trateze în mod egal persoanele aflate în situații similare. Orice diferență de tratament trebuie justificată în mod obiectiv.

Prin urmare, s-a subliniat că instanța de contencios administrativ urmează să asigure legalitatea acțiunilor, or, o plângere asemănătoare a fost examinată de către Comisia pentru Etică și Disciplină din partea acestor persoane împotriva altor avocați.

La 07 decembrie 2021, în dosarul nr. D2415/2021, Dobrodomov Clara a primit un răspuns în cadrul unui dosar administrativ împotriva unui coleg avocat, prin care se afirma că aceasta ar fi achitat avocatului și juristului suma de 100 000 lei. În răspuns, sunt menționate aceleași persoane care au înaintat plângerea împotriva reclamantului Sorochin Iuri. Dobrodomov Clara a beneficiat de serviciile avocatului Sorochin Iuri și nu a formulat obiecții cu privire la activitatea desfășurată de acesta.

În acest sens, s-a opinat că Comisia pentru Etică și Disciplină aplică duble standarde, într-un caz respinge cererea împotriva avocatului, în cazul reclamantului admite plângerea și aplică sancțiunea disciplinară.

A invocat reclamantul prevederile art. 209 alin. (1) lit. b), art. 189, art. 206 alin. (1) lit. b) și art. 224 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ și a conchis că cererea cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare a fost respinsă de doua ori și o

dată admisă, de două ori (30 zile și 90 zile), în baza normei de drept, art. 60 alin. (2) din Codul administrativ, și a treia dată adoptată la 03 martie 2025, ca fiind ilegală.

La 04 august 2025, Clara Dobrodomov și Dina Roșca au depus cerere de chemare în judecată împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova, solicitând anularea deciziei nr.S1124/2025 din 03 iulie 2025.

În acțiune a fost expus dezacordul cu decizia nr.S1124/2025 din 03 iulie 2025 a Uniunii Avocaților și s-a declarat că lui Sorochin Iuri urma să îi fie retrasă licenţa pentru exercitarea profesiei de avocat, or, *****a nu îl pedepsește și nu îl împiedică pe reclamant să deposedeze și alți cetățeni.

Argumentele autorității publice pârâte:

La 09 iulie 2025, reprezentantul autorității publice pârâte, Uniunea Avocaților din Republica Moldova, Comisia pentru Etică și Disciplină a depus referința, prin care a opinat că cererea de chemare în judecată depusă de Sorochin Iuri este neîntemeiată și urmează a fi respinsă (f.d.64-94 vol. II).

La 23 septembrie 2025, reprezentantul autorității publice pârâte, Uniunea Avocaților din Republica Moldova, Comisia pentru Etică și Disciplină a depus referința, prin care a solicitat ca cererea de chemare în judecată depusă de Dobrodomov Clara și Roșca Dina să fie respinsă ca neîntemeiată (f.d.33-36 vol. I).

Opinia persoanelor terțe:

Fiind notificate despre acțiunea în contencios administrativ, persoanele terțe, Maria Olar, Victoria Dobrodomov nu au făcut uz de dreptul lor procesual de a depune referințe.

În ședința de judecată:

Reclamantul Sorochin Iuri a susţinut acţiunea, în modul în care a fost formulată, solicitând admiterea cererii de chemare în judecată, iar acțiunea depusă de Clara Dobrodomov și Dina Roșca să fie declarată ca fiind inadmisibilă.

Tot, în cadrul ședinței de judecată din 02 iunie 2026, reclamantul Sorochin Iuri după ce a dat explicații a părăsit ședința de judecată, iar la ieșirea din sala de judecată a solicitat ca terțul Maria Olari să fie amendată deoarece a utilizat cuvinte ofensatoare în adresa sa.

Instanța de judecată, examinând solicitarea verbală formulată de reclamantul Sorochin Iuri la data de 2 iunie 2026, în momentul în care acesta părăsea sala de ședință, privind aplicarea unei amenzi judiciare terțului Maria Olari pentru pretinsa utilizare a unor expresii ofensatoare la adresa sa, menționează următoarele.

Instanța a reținut că solicitarea menționată nu a fost formulată și supusă examinării în cadrul dezbaterilor judiciare, nefiind pusă în discuție cu participanții la proces și nefiind oferit terțului Maria Olari posibilitatea de a-și prezenta poziția asupra faptelor imputate.

În măsura în care din circumstanțele cauzei nu rezultă că Maria Olari ar fi tulburat ordinea ședinței de judecată, ar fi manifestat lipsă de respect față de instanță ori ar fi săvârșit alte acțiuni care justifică sancționarea sa în temeiul normelor procesuale aplicabile, nu există un temei suficient pentru admiterea solicitării formulate.

În aceste condiții, instanța apreciază că eventualele afirmații ofensatoare îndreptate împotriva avocatului trebuie diferențiate de încălcarea ordinii în ședința de judecată și de manifestarea lipsei de respect față de instanță, întrucât acestea nu sunt noțiuni juridice echivalente.

Prin urmare, în lipsa constatării unei încălcări procedurale concrete, prevăzute de lege, solicitarea verbală a avocatului Sorochin Iuri privind amendarea terțului Mariei Olari urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Reprezentantul autorității publice pârâte, Uniunea Avocaților din Republica Moldova, Comisia pentru Etică și Disciplină a susținut referința depusă pe marginea cererii de chemare în judecată și a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată înaintate de Sorochin Iuri și a cererii de chemare în judecată depusă de Clara Dobrodomov și Dina Roșca .

Persoana terță, Maria Olar a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată depusă de Sorochin Iuri.

Reclamanta Dina Roșca a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată depusă de Sorochin Iuri.

Reclamanta Clara Dobrodomov și terțul Victoria Dobrodomov nu s-au prezentat în cadrul ședinței de judecată. Respectiv, în conformitate cu prevederile art. 218 lit. d) din Codul administrativ, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa acestora.

Analizând argumentele expuse în acțiune, în referință, studiind înscrisurile anexate la dosarul administrativ, instanța de judecată ajunge la concluzia că acțiunea este admisibilă, dar neîntemeiată.

În privința admisibilității acțiunii în contenciosul administrativ, potrivit normelor procesuale, pentru a pune în mișcare o acţiune, este necesară îndeplinirea cumulativă a unor condiții, cum ar fi: competența jurisdicțională, forma și conținutul, existența capacității procesuale, respectarea termenului de prescripție, respectarea procedurii prealabile, achitarea taxei de timbru etc., iar revendicarea unui drept subiectiv vătămat constituie, în sine, o condiție specială și obligatorie de valorificare a dreptului la acțiune în justiție.

Așadar, temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ sunt:

- prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului;

- competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;

- respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ;

- respectarea procedurii prealabile;

- respectarea termenului de înaintare a acțiunii;

- prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

În concordanță cu art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

În conformitate cu art. 11 alin. (1) din Codul administrativ, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile - actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile - actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel. (2) Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terții, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia.

În sensul art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, statuează că orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

În conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).

Acțiunea în constatare prezumă existența unui interes îndreptățit pentru constatarea solicitată. Acțiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul își poate sau și-ar putea revendica drepturile printr-o altă acțiune prevăzută la alin.

(1), cu excepția situației când se urmărește constatarea nulității unui act administrativ individual sau normativ.

Potrivit art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, prevede că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17; f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208 din Codul administrativ – procedura prealabilă; g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Conform art. 208 alin. (1) din Codul administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Potrivit art. 162 alin. (1)-(2) din Codul administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale. Dacă autoritatea publică nu soluționează petiția în termenele prevăzute de prezentul cod, persoana afectată este în drept să depună cerere prealabilă.

Alineatul (3) lit. a) al aceluiași articol, prevede că, cererea prealabilă poate fi îndreptată spre anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul.

Potrivit prevederilor art. 42 alin. (6) din Legea nr. 1260/19.07.2002 cu privire la avocatură, hotărârile Comisiei pentru etică şi disciplină şi ale Comisiei de cenzori se contestă în instanţa de contencios administrativ în conformitate cu prevederile Codului administrativ, fără a recurge la procedura prealabilă.

Prin urmare, în prezenta speță nu se impune respectarea procedurii prealabile.

În temeiul art. 209 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau

notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art. 165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător. Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

La 25 mai 2025, Iuri Sorochin a depus cerere de chemare în judecată împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova, Comisia pentru Etică și Disciplină, solicitând anularea deciziei nr.7/5/2025 din 03 martie 2025.

Instanța de judecată a reținut că în urma examinării plângerilor depuse de Dobrodomov Clara și Roșca Dina, prin decizia Comisiei pentru Etică și Disciplină nr.7/5/2025 din 03 martie 2025, reclamantului Iuri Sorochin i-a fost aplicată sancțiune disciplinare sub formă de *****.

Totodată, la 29 aprilie 2025, reclamantul Iuri Sorochin a depus cerere la Comisia pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților prin care a solicitat anularea deciziei nr.7/5/2025 din 03 martie 2025.

Comisia pentru Etică și Disciplină a decis respingerea cererii lui Sorochin Iuri cu privire la anularea sancțiunii disciplinare aplicate prin decizia nr.7/5/2025 din 03 martie 2025 și a emis decizia nr.S1124/2025 din 03 iulie 2025.

Instanța menționează că reclamantul Iuri Sorochin contestă decizia de sancționare disciplinară, care întrunește elementele actului administrativ individual defavorabil în accepțiunea art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, susceptibil controlului judecătoresc în virtutea art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ. Or, actul administrativ individual contestat afectează drepturile și interesele legitime ale reclamantului.

Competența jurisdicțională materială și teritorială aparține Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani).

Dreptul subiectiv vătămat – dreptul de a exercita profesia de avocat și a presta asistență juridică calificată.

Procedura prealabilă este exceptată în virtutea art. 42 alin. (6) din Legea cu privire la avocatură în corelare cu art. 163 lit. c) din Codul administrativ.

Corelând data comunicării deciziei contestate și anume 25 aprilie 2025 (f.d.226, dosar administrativ), cu momentul înaintării acțiunii în judecată data de 25 mai 2025, se atestă întrunirea termenului legal de valorificare a acțiunii.

La 04 august 2025, Clara Dobrodomov și Dina Roșca au depus cerere de chemare în judecată împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova, solicitând anularea deciziei nr.S1124/2025 din 03 iulie 2025.

Instanța de judecată a constatat că reclamantele Dobrodomov Clara și Roșca Dina au depus la Uniunea Avocaților, plângeri pe numele reclamantului Iuri Sorochin.

Prin urmare, Comisia pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților a inițiat o procedură administrativă.

Instanța reține că reclamantele Clara Dobrodomov și Dina Roșca își exprimă dezacordul cu decizia nr.S1124/2025 din 03 iulie 2025 prin care Comisia pentru Etică și Disciplină a decis de a respinge cererea avocatului Sorochin Iuri cu privire la anularea sancțiunii disciplinare aplicate în privința avocatului Sorochin Iuri stabilită prin decizia Comisiei de Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților nr.7/5/2025 din 03 martie 2025.

Prin urmare, instanța menționează că decizia Comisiei pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților nr.7/5/2025 din 03 martie 2025 și decizia nr.S1124/2025 din 03 iulie 2025 au fost emise la soluționarea plângerilor acestora împotriva avocatului Sorochin Iuri.

În vederea justificării unui drept vătămat, reclamantele au menționat că, prin acțiunea formulată susțin că revendică apărarea, pe calea controlului judecătoresc, a unui drept în sensul art. 17 Cod administrativ.

Respectiv, actele cauzei denotă că autoritatea publică, în vederea examinării plângerilor depuse de Clara Dobrodomov și Dina Roșca, a demarat procedura administrativă, a atras terții, a notificat participanți și a emis deciziile contestate, însă reclamantele Clara Dobrodomov și Dina Roșca nu sunt de acord cu sancțiunea disciplinară aplicată avocatului Sorochin Iuri, solicitând aplicare unei alte sancțiuni și anume retragerea licenței de avocat.

În această ordine de idei, instanța de judecată constată cu certitudine că reclamantele au respectat rigorile de admisibilitate a prezentei acțiuni prevăzute la art. 207 din Codul administrativ.

Totodată, instanța de judecată a concluzionat în privința netemeiniciei acțiunii, reținând următoarele argumente.

Potrivit art. 53 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei.

Instanța mai notează că, în corespundere cu art. 1 alin. (1) din Codul administrativ, legislația administrativă reprezintă cadrul juridic principal prin care se asigură reglementarea raporturilor administrative la înfăptuirea activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia.

(2) Legislația administrativă se întemeiază pe normele constituționale dezvoltate în prezentul cod, în alte legi și în alte acte normative subordonate legii,

care reglementează raporturile administrative și care trebuie să fie în concordanță cu Constituția Republicii Moldova.

(3) Actele normative subordonate legii se aplică la reglementarea raporturilor administrative doar în cazurile în care sunt emise în temeiul legii și nu contravin ei.

Potrivit art. 2 alin. (2) din Codul administrativ, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

În acord cu reglementările legale statuate la art. 3 din Codul administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

În corespundere cu art. 6 din Codul administrativ, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

În conformitate cu art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Art. 11 din Codul administrativ prevede că, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia.

Un act administrativ de acordare periodică a prestaţiilor materiale sau băneşti este un act administrativ individual prin care o astfel de prestaţie se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

În concordanță cu art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest

drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În accepțiunea art. 21 din Codul administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

În temeiul art. 22 din Codul administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Conform art. 31 din Codul administrativ, actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Conform art. 32 din Codul administrativ, procedura administrativă se structurează astfel încât participanții să poată înțelege fiecare etapă a procedurii. Dacă este necesară contribuția unui participant, acestuia i se comunică neîntârziat, într-un limbaj clar și ușor de înțeles, acțiunile care trebuie întreprinse. În condițiile legii, autoritățile publice trebuie să asigure participarea neîngrădită la procedura administrativă a persoanelor interesate.

Conform art. 38 din Codul administrativ, înaintea fiecărei decizii judecătorești pe fond, participanților la proces li se oferă posibilitatea de a-și expune punctul de vedere. Audierea poate fi făcută verbal sau în scris. Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanță de judecată independentă, imparțială și instituită prin lege. În acest scop, instanța de judecată este obligată să dispună toate măsurile permise de lege și să asigure desfășurarea cu celeritate a procesului.

În corespundere cu art. 39 din Codul administrativ, orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

Din actele cauzei și ale dosarului administrativ, instanța de judecată constată următoarea stare de fapt.

La 15 noiembrie 2024 în adresa Comisiei pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova a parvenit plângerea cet. Olar Maria, Dobrodomov Clara, Dobrodomov Victoria referitor la acțiunile avocatului Sorochin Iuri (f.d.2-5, dosar administrativ).

La 26 noiembrie 2024 în adresa Comisiei pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova a parvenit plângerea cet. Roșca Dina referitor la acțiunile avocatului Sorochin Iuri (f.d.24-25, dosar administrativ).

La 04 decembrie 2024 în adresa Comisiei pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova a parvenit plângerea cet. Roșca Dina, Olar Maria referitor la acțiunile avocatului Sorochin Iuri (f.d.27-29, dosar administrativ).

La 12 decembrie 2024 la adresa de email a Uniunii Avocaților din Republica Moldova a parvenit cererea petiționarei Maria Olar. La cerere au fost anexate: copia încheierii executorului judecătoresc Ciobanu Ruslan din 05 decembrie 2024; copia actului de predare-primire din 06 august 2024; copia ordinului de încasare a numerarului din 29 noiembrie 2023; copia ordinului de încasare a numerarului din 07 decembrie 2023; copia ordinului de încasare a numerarului din 30 noiembrie 2023; copia ordinului de încasare a numerarului din 05 ianuarie 2024; copia ordinului de încasare a numerarului din 29 ianuarie 2024 (f.d.44-54, dosar administrativ).

Ulterior, la 13 decembrie 2024 a parvenit cererea petiționarelor Dobrodomov Clara și Dobrodomov Victoria prin care au solicitat să fie anexate plățile pe care le-a făcut către Sorochin Iuri, anexând extrasul din cont KORONAPAY EUROPE LIMITED pentru perioada 01.02.2022 - 27.10.2024; Screen privind transferul nr. 628627994 - destinatar Sorochin Iuri; Extras MoneyGram din 28 mai 2024; - Extras MoneyGram din 24 ianuarie 2023 (două exemplare); Scren privind transferul nr. 307179793 - destinatar Sorochin Iuri; Scren privind transferul nr. 856622759 - destinatar Sorochin Iuri; Scren privind transferul nr. 769806504 - destinatar Sorochin Iuri (f.d.56-66, dosar administrativ).

La 16 decembrie 2024 în adresa Uniunii Avocaților a parvenit cererea avocatului Sorochin luri cu privire la conexarea plângerilor depuse de către Roșca Dina în temeiul art.80 din Codul administrativ (f.d.68, dosar administrativ)

Tot, la 16 decembrie 2024 a parvenit referința din partea lui Sorochin Iuri cu privire la respingerea plângerilor depuse de Roșca Dina ca fiind lipsite de temei juridic și declarative (f.d.69-70, dosar administrativ).

La 16 decembrie 2024, prin nota informativă expusă de către membrul delegat al Comisiei pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova privind prelungirea termenului examinării cererii nr.R3383/2024 din 26.11.2024, 3456/2024 din 04.12.2024 depusă de către petiționarii Roșca Dina, Olar Maria în privința avocatului Sorochin Iuri, în temeiul art.60 alin.(4) și (5) din Codul administrativ, luând în considerare complexitatea cauzei administrative, termenul examinării plângerilor a fost prelungit cu 90 de zile (f.d.96, dosar administrativ).

La 16 decembrie 2024, prin nota informativă expusă de către membrul delegat al Comisiei pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova

privind prelungirea termenului examinării cererii nr.D3302/2024 din 15.11.2024, 19.11.2024, 3494/2024 din 05.12.2024 depusă de către petiționarii Olar Maria, Dobrodomov Clara, Dobrodomov Victoria în privința avocatului Sorochin Iuri, în temeiul art.60 alin.(4) și (5) din Codul administrativ, luând în considerare complexitatea cauzei administrative, termenul examinării plângerilor a fost prelungit cu 90 de zile (f.d.97, dosar administrativ).

Conform notei informative din 13 ianuarie 2025 expusă de către membrul delegat al Comisiei pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova, asupra cererii nr.D3302/2024 din 15.11.2024, 19.11.2024, 3494/2024 din 05.12.2024 depusă de către petiționarii Olar Maria, Dobrodomov Clara, Dobrodomov Victoria în privința acțiunilor avocatului Sorochin Iuri și cererii nr.R3383/2024 din 26.11.2024, 3456/2024 din 04.12.2024 depusă de către petiționarii Roșca Dina, Olar Maria în privința acțiunilor avocatului Sorochin Iuri, în temeiul art.44 alin.(2) lit. c) al Legii cu privire la avocatură nr.1260 din 19.07.2002, s-a propus Comisiei pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova să dispună intentarea procedurii disciplinare în privința avocatului Sorochi Iuri. (f.d.131-132, dosar administrativ)

Potrivit proceselor-verbale, în ședința din 20 ianuarie 2025 s-a respins cererea de recuzare înaintată de către reclamantul Iuri Sorochin împotriva membrului Comisiei Anatolie Barbacar, ședința Comisiei pentru Etică și Disciplină din data de 03 februarie 2025 și 03 martie 2025 au fost lucrative, iar în ședința din 17 februarie 2025 s-a admis recuzarea membrului Comisiei, Vitalie Tăbîrță și cererea de amânare depusă de reclamantul Iuri Sorochin (f.d.230-238, dosar administrativ).

Prin urmare, examinând plângerile depuse de Roșca Dina, Dobrodomov Clara, Dobrodomov Victoria, Olar Maria și actele anexate, luând în considerație referințele depuse de către reclamantul Sorochin Iuri și actele anexate, explicațiile petiționarelor și avocatului vizat date în cadrul ședinței Comisiei pentru Etică și Disciplină, Comisia, în unanimitate, a ajuns la concluzia constatării faptului că în acțiunile lui Sorochin Iuri s-a atestat comiterea abaterii disciplinare.

Așadar, prin decizia Comisiei pentru Etică și Disciplină nr.7/5/2025 din 03 martie 2025, s-a constatat că în acţiunile avocatului Sorochin Iuri, titularul licenţei pentru exercitarea profesiei de avocat nr. 3175, eliberată la 30.06.2017, abatere disciplinară în activitatea sa de avocat la examinarea şi derularea cazului în speţă și i-a fost aplicat avocatului Sorochin Iuri, titularul licenţei pentru exercitarea profesiei de avocat nr. 3175, eliberată la 30.06.2017, sancțiunea disciplinară sub formă de ***** (f.d.209-225, dosar administrativ).

La 29 aprilie 2025 în adresa Comisiei pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova a parvenit cererea avocatului Sorochin Iuri solicitând anularea sancțiunii disciplinare aplicată în privința acestuia stabilită prin decizia Comisiei de Etică și Disciplină nr.7/5/2025 din 03 martie 2025.

La 05 mai 2025 în adresa Comisiei pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova a parvenit cererea Mariei Olar și Dinei Roșca potrivit căreia au solicitat să fie informate despre faptul dacă după emiterea deciziei din data de 03 martie 2025 au parvenit careva cereri din partea avocatului Iuri Sorochin.

În ședința din data de 05 mai 2025, Comisia a decis respingerea ca neîntemeiată a cererii de recuzare membrului CED, Barbacaru Anatolie, a lăsat fără examinare cererea în partea ce vizează recuzarea membrului CED, Tăbîrță Vitalie, s-a dispus atragerea în prezenta procedură administrativă a terților, Olar Maria, Dobrodomov Clara, Dobrodomov Victoria, Roșca Dina și s-a notificat părțile despre acest fapt (f.d.26-27, dosar administrativ)

Prin decizia nr.S1124/2025 din 03 iulie 2025, Comisia pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova a decis de a respinge cererea avocatului Sorochin Iuri cu privire la anularea sancțiunii disciplinare aplicată în privința avocatului Sorochin Iuri stabilită prin decizia CED cu nr. 7/5/2025 din 03 martie 2025 (f.d.22-24, dosar administrativ).

Nefiind de acord cu decizia CED cu nr. 7/5/2025 din 03 martie 2025, reclamantul Sorochin Iuri a depus prezenta cerere de chemare în judecată.

Nefiind de acord cu decizia CED nr.S1124/2025 din 03 iulie 2025, reclamantele Dobrodomov Clara și Roșca Dina au depus cerere de chemare în judecată.

Instanța de judecată relevă că la baza statului de drept, consacrat de art. 1 alin. (3) din Constituţie, stă principiul legalității.

Legalitatea, ca principiu de bază al statului de drept, presupune conformitatea normelor juridice cuprinse în diverse acte normative cu normele juridice superioare ca forță juridică, iar toate acestea, cu normele constituționale (art. 7 din Constituție), precum și cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte (art. 4, alin. (2) și art. 8 din Constituție).

În domeniul dreptului administrativ, legalitatea, ca principiu de bază al statului de drept, presupune conformitatea actului administrativ cu normele superioare, care stabilesc condiții privind adoptarea sau emiterea lor cuprinse în actele legislative. Importanța principiului legalității presupune ca legea să fie respectată, această exigență existând nu doar pentru indivizi, dar în mod egal şi pentru autoritățile publice şi private.

În măsura în care legalitatea vizează actele administrative emise de către autoritățile publice, exigența este ca acestea să acționeze în strictă conformitate cu actele legislative, în limita competenței și atribuțiilor care le-au fost conferite și cu respectarea procedurii reglementate de lege.

Respectiv, pentru a stabili dacă actul administrativ contestat este legal și întemeiat, instanța de judecată îl va raporta la prevederile relevante ale legislației.

Conform art. 9 din Codul administrativ, prin petiție, în sensul prezentului cod, se înțelege orice cerere, sesizare sau propunere adresată unei autorități publice de către o persoană fizică sau juridică. Prin cerere se solicită emiterea unui act administrativ individual sau efectuarea unei operațiuni administrative. Prin sesizare se informează autoritatea publică cu privire la o problemă de interes personal sau public. Prin propunere se urmărește realizarea de către autoritatea publică a unor acțiuni de interes public.

În corespundere cu art. 69 din Codul administrativ, procedura administrativă se inițiază la cerere sau din oficiu. Procedura administrativă inițiată din oficiu începe odată cu efectuarea primei acțiuni procedurale, iar cea inițiată la cerere se consideră inițiată din momentul depunerii cererii. În cazul depunerii unei petiții, autoritatea publică este obligată să inițieze o procedură administrativă. Inițierea unei proceduri administrative din oficiu rămâne la discreția autorității publice, în cazurile prevăzute de lege sau în baza unei decizii a autoritarii publice ierarhic superioare, inițierea procedurii administrative din oficiu este obligatorie. Dacă dintr-o prevedere legală reiese că autoritatea publică poate acționa doar în baza unei petiții, atunci autoritatea publică nu poate iniția nicio procedură administrativă fără o astfel de petiție.

Articolul 75 din Codul administrativ stabilește că petiția conține următoarele elemente:

a) numele și prenumele sau denumirea petiționarului;

b) domiciliul sau sediul petiționarului și adresa de poștă electronică dacă se solicită răspuns pe această cale;

c) denumirea autorității publice;

d) obiectul petiției și motivarea acesteia;

e) semnătura petiționarului ori a reprezentantului său legal sau împuternicit, iar în cazul petiției transmise în formă electronică – semnătura electronică.

Pentru celeritatea exercitării dreptului de petiționare, autoritățile publice pot să ofere petiționarilor formulare de cereri în domeniile de competență, atât în format electronic, prin intermediul propriilor pagini web oficiale, cât și în format tipărit, prin intermediul subdiviziunii sau persoanei responsabile de relațiile cu publicul.

Formularele de cerere se utilizează în măsura în care acestea sunt puse la dispoziție de autoritatea publică. Petițiile depuse fără utilizarea formularului pot fi trecute pe formular într-un termen stabilit de autoritatea publică.

Petiția este însoțită, după caz, de documentul confirmativ al reprezentantului legal, de procura sau de împuternicirea în baza semnăturii electronice reprezentantului împuternicit, de documente sau dovezi prevăzute de reglementările legale în vigoare sau considerate utile de către petiționar pentru susținerea petiției sale.

În baza art. 78 din Codul administrativ procedura administrativă se finalizează prin efectuarea unei operațiuni administrative sau prin emiterea unui act administrativ individual, respectiv încheierea unui contract administrativ.

În sensul art. 93 din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

În conformitate cu art. 94 din Codul administrativ, înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant sau înainte de respingerea unui act administrativ individual favorabil, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele și circumstanțele relevante pentru actul ce urmează a fi emis. Audierea poate fi făcută verbal sau în scris.

Conform art. 1 din Legea nr. 1260 din 19.07.2002 cu privire la avocatură, (1) Profesia de avocat este exercitată de persoane calificate şi abilitate, conform legii, să pledeze şi să acţioneze în numele clienţilor lor, să practice dreptul, să apară în faţa unei instanţe judecătoreşti sau să consulte şi să reprezinte în materie juridică clienţii lor. (2) Profesia de avocat este liberă şi independentă, cu organizare şi funcţionare autonomă, în condiţiile prezentei legi şi ale statutului profesiei de avocat. Activitatea avocatului nu este activitate de întreprinzător

Conform art. 3 din Legea nr. 1260 din 19.07.2002 cu privire la avocatură, Avocatura se bazează pe următoarele principii:

a) asigurarea dreptului la apărare garantat de Constituţie;

b) libertate şi independenţă în activitatea de avocat;

c) democratism şi colegialitate în raporturile dintre avocaţi;

d) apartenenţă benevolă la asociaţiile profesionale de avocaţi;

e) asigurarea legalităţii şi umanismului.

Conform art. 5 din Legea nr. 1260 din 19.07.2002 cu privire la avocatură,

(1) Orice persoană are dreptul să îşi aleagă în mod liber avocatul pentru a fi consultată şi reprezentată de acesta în materie juridică.

(2) Statul asigură accesul la asistenţa juridică calificată tuturor persoanelor în condiţiile prezentei legi.

(3) Persoanele fizice şi juridice sînt în drept să beneficieze, în modul stabilit, de asistenţa juridică a oricărui avocat în bază de acord al părţilor.

(4) În cazurile prevăzute de lege, plata pentru asistenţa juridică calificată se achită de la bugetul de stat.

(5) Pornind de la starea materială a persoanei, avocatul îi poate acorda acesteia asistenţă juridică în mod gratuit.

(6) Avocaţii din Republica Moldova sînt în drept să îndeplinească unele delegaţii sau să exercite profesia de avocat în alte state, dacă aceasta este prevăzut de legislaţia statului respectiv.

Conform art. 9 din Legea nr. 1260 din 19.07.2002 cu privire la avocatură, Asistenţa juridică acordată de avocat trebuie să corespundă bunelor practici profesionale în materie juridică, normelor materiale şi procedurale şi să rezulte dintr-o conduită profesională şi corectă.

Conform art. 26 al Legii cu privire la avocatură, avocatul depune următorul jurământ: „Eu, avocatul (numele, prenumele), jur să-mi aduc aportul la apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale omului, să-mi îndeplinesc conștiincios și onest îndatoririle de avocat, să păstrez secretul profesional și, prin comportamentul meu, să nu compromit onoarea profesională a avocatului. Textul jurământului este semnat de avocat".

Conform art. 44 din Legea nr. 1260 din 19.07.2002 cu privire la avocatură,

(1) Comisia pentru etică şi disciplină este compusă din 11 avocaţi, dintre care 6 sînt aleşi de Congres dintre avocaţii cu o vechime în profesie de cel puţin 5 ani, iar 5 sînt delegaţi de barouri.

(2) Comisia pentru etică şi disciplină: a) examinează plîngerile privind acţiunile avocaţilor şi avocaţilor stagiari; b) analizează cazurile de încălcare de către avocaţi şi avocaţii stagiari a disciplinei şi a normelor de etică profesională; c) intentează proceduri disciplinare în privinţa avocaţilor şi avocaţilor stagiari; d) adoptă decizii corespunzătoare în procedura disciplinară; e) aprobă modelul declaraţiei sub jurămînt şi al chestionarului de evaluare a bunei reputaţii.

(3) Membrii Comisiei pentru etică şi disciplină sînt obligaţi să păstreze secretul profesional şi să nu divulge informaţia aflată în procesul procedurii disciplinare intentate.

Conform art. 51 din Legea nr. 1260 din 19.07.2002 cu privire la avocatură, în exercitarea profesiei sale, avocatul este independent şi se supune numai legii, statutului profesiei de avocat şi Codului deontologic al avocatului. Avocatul este liber în alegerea poziţiei sale şi nu este obligat să coordoneze această poziţie cu nimeni, în afară de client.

Conform art. 54 din Legea nr. 1260 din 19.07.2002 cu privire la avocatură,

(1) Avocatul este obligat:

a) să pledeze pentru liberul acces la justiţie, pentru un proces echitabil realizat întrun termen rezonabil;

b) să acorde asistenţă juridică conform contractului încheiat cu clientul sau cu oficiul teritorial al Consiliului Naţional pentru Asistenţă Juridică Garantată de Stat;

c) să acorde asistenţă juridică garantată de stat în volumul solicitat de oficiile teritoriale ale Consiliului Naţional pentru Asistenţă Juridică Garantată de Stat;

d) să aplice, în exercitarea profesiei sale, mijloacele şi metodele prevăzute de lege pentru apărarea drepturilor şi intereselor legitime ale clientului;

e) să ţină dosarele de asistenţă juridică în modul stabilit de statutul profesiei de avocat;

f) să ţină registrul actelor certificate în condiţiile art. 8 alin. (4). Forma şi conţinutul registrului se aprobă de către Consiliul Uniunii Avocaţilor;

g) să dispună de spaţiu necesar pentru acordarea asistenţei juridice;

h) să informeze Ministerul Justiţiei şi Uniunea Avocaților, în termen de 10 zile, despre schimbarea datelor de contact, a sediului cabinetului sau biroului asociat de avocaţi;

i) să urmeze anual cursuri de formare profesională continuă, în volum de cel puţin 16 ore, conform planului aprobat de Consiliul Uniunii Avocaţilor;

j) să prezinte Consiliului Uniunii Avocaţilor, în termen de 5 zile de la scadenţă, dovada achitării amenzii;

k) *să respecte normele Codului deontologic al avocatului şi prevederile statutului profesiei de avocat.*

(2) Avocatul nu este în drept să acorde asistenţă juridică persoanei dacă:

a) în cauza dată, el acordă sau a acordat asistenţă juridică unor persoane ale căror interese vin în contradicţie cu interesele persoanei în cauză;

b) în cauza dată, el a participat în calitate de judecător, procuror, persoană care efectuează urmărirea penală, expert, specialist, traducător, martor sau martor asistent;

c) la urmărirea penală sau la examinarea cauzei date, a participat o persoană cu care avocatul se află în raporturi de familie, de rudenie sau care îi este afin;

d) există un conflict de interese.

(3) Avocatul nu are dreptul să acţioneze contrar intereselor legitime ale clientului, să ocupe o poziţie juridică fără a o coordona cu acesta (cu excepţia cazurilor cînd clientul îşi recunoaşte vina), să refuze, fără motive întemeiate, apărarea bănuitului, învinuitului, inculpatului sau a condamnatului, la care s-a obligat.

(4) Avocatul nu este în drept să declare vinovat clientul dacă acesta nu-şi recunoaşte vinovăţia. Recunoaşterea de către client a vinovăţiei nu privează avocatul de dreptul de a contesta acuzaţia şi de a cere achitarea clientului.

(5) Avocatului i se interzice să participe la proces fără a lua cunoştinţă în prealabil de materialele dosarului.

(6) În cadrul organelor de autoadministrare ale avocaţilor, avocatul: a) participă la lucrările Congresului şi ale adunării generale; b) varsă la timp contribuţiile în bugetul Uniunii Avocaţilor; c) îndeplineşte unele misiuni ale organelor de autoadministrare ale avocaţilor dacă aceasta nu prejudiciază exercitarea profesiei sale.

(7) Pe perioada suspendării activității de avocat, avocatul este scutit de obligația de a vărsa contribuțiile și taxele în bugetul Uniunii Avocaților.

Conform art. 56 din Legea nr. 1260 din 19.07.2002 cu privire la avocatură,

(1) Încălcarea prevederilor prezentei legi, ale altor acte normative ce

reglementează activitatea de avocat, precum și încălcarea gravă a normelor Codului deontologic al avocatului constituie temei pentru tragerea la răspundere disciplinară a avocatului.

(2) Sesizările referitoare la acţiunile avocaţilor, precum şi informaţia cu privire la abaterile disciplinare comise de avocat în timpul exercitării atribuţiilor profesionale, se examinează de către Comisia pentru etică şi disciplină. În cazul existenţei unor temeiuri suficiente, comisia dispune efectuarea unui control. Controlul se efectuează de către membrii comisiei sau se pune în sarcina baroului.

(3) Comisia pentru etică şi disciplină trebuie să solicite avocatului căruia i-a fost intentată procedura disciplinară explicaţii în scris, acte şi alte materiale necesare pentru adoptarea unei decizii obiective.

(4) În cazul în care se adeveresc unele abateri comise de avocat, preşedintele Comisiei pentru etică şi disciplină prezintă materialele despre avocatul în cauză spre examinare comisiei.

(5) Examinarea de către Comisia pentru etică şi disciplină a materialelor ce ţin de abaterile disciplinare constituie o procedură disciplinară.

(6) Comisia pentru etică şi disciplină adoptă una din următoarele decizii: a) privind aplicarea sancţiunii disciplinare; b) privind efectuarea unui control suplimentar; c) privind lipsa încălcărilor în acţiunile avocatului; d) privind încetarea procedurii, în cazurile stabilite de prezenta lege.

(7) Decizia Comisiei pentru etică şi disciplină se face publică.

(8) Avocatul căruia i s-a intentat o procedură disciplinară este în drept să asiste la examinarea chestiunii privind tragerea lui la răspundere disciplinară şi să dea explicaţii.

Potrivit pct. 56 din Statutul profesiei de avocat,

(1) În exercitarea dreptului la apărare, recunoscut şi garantat de Constituţie, de Lege, de pactele şi de tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte, avocatul are dreptul de a opta, prin toate mijloacele legale, pentru realizarea liberului acces la justiţie, pentru un proces echitabil şi soluţionat într-un termen rezonabil, indiferent de natura cauzei sau de calitatea părţilor.

(2) Dreptul avocatului de a asista, de a reprezenta ori de a exercita orice alte activităţi specifice profesiei apare din contractul de asistenţă juridică, în conformitate cu dispoziţiile prezentului Statut. Contractul prevede în mod expres obiectul şi limitele mandatului.

(3) În lipsa unor prevederi contrare, avocatul are dreptul să efectueze orice act specific profesiei, pe care îl consideră necesar pentru promovarea drepturilor şi intereselor legitime ale clientului.

(4) Avocatul nu poate fi tras la răspundere pentru afirmaţiile făcute oral sau în scris, în faţa instanţelor de judecată, a altor organe de jurisdicţie, a organelor de urmărire penală sau a altor autorităţi dacă aceste afirmaţii sînt în legătură cu

apărarea şi sînt necesare pentru a stabili adevărul.

(5) Avocatul beneficiază de dreptul la concediu, la indemnizaţiile de asigurare socială şi la pensie de stat în condiţiile legislaţiei. Stabilirea şi achitarea indemnizaţiilor de asigurare socială şi asigurarea cu pensii de stat a avocaţilor se efectuează conform legii.

(6) Avocaţii sînt în drept să instituie, în modul stabilit de lege, fonduri pentru necesităţi sociale (de pensionare, de asigurare etc.).

(7) Perioada exercitării profesiei de avocat şi a stagiului profesional se include în vechimea în muncă.

(8) Avocatul poate întocmi şi formula în numele şi interesul clientului cereri, notificări, memorii sau petiţii către autorităţi, instituţii şi alte persoane, în scopul apărării drepturilor şi intereselor legitime ale acestuia.

(9) Pentru activitatea sa profesională avocatul are dreptul la onorariu şi la acoperirea tuturor cheltuielilor suportate în interesul clientului său.

Conform art. 59 din Legea nr. 1260 din 19.07.2002 cu privire la avocatură,

(1) Avocaţii răspund disciplinar pentru acţiunile prin care se încalcă prevederile Legii, ale normelor Codului deontologic al avocatului, ale prezentului Statut şi prevederile altor acte normative ce reglementează activitatea avocaturii.

(2) Avocatul căruia i s-a intentat o procedură disciplinară este în drept să asiste la examinarea chestiunii privind tragerea lui la răspundere disciplinară şi să dea explicaţii nemijlocit Comisiei pentru etică şi disciplină.

Potrivit art. 56 alin. (1) din Legea nr. 1260 din 19.07.2002 cu privire la avocatură, avocații răspund disciplinar pentru acțiunile prin care se încalcă prevederile legii, normele Codului deontologic al avocatului și prevederile altor acte normative ce reglementează activitatea avocaturii. Comisia de Etică și Disciplină, în conformitate cu art. 44 alin. (2) lit. a), b) și d) din aceeași lege, este competentă să examineze plângerile privind acțiunile avocaților, să analizeze cazurile de încălcare a disciplinei și a normelor de etică profesională și să adopte decizii în procedura disciplinară.

Articolul 57 al Legii cu privire la avocatură și art. 60 din Statutul profesiei de avocat prevăd că sancțiuni disciplinare sunt:

a) avertizarea;

b) mustrarea;

c) amenda de la 1000 la 3000 de lei, care se face venit la bugetul Uniunii Avocaților. Plata amenzii se face în termen de 30 de zile de la data emiterii deciziei privind aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de amendă;

d) suspendarea activității de avocat (în temeiul art. 13 alin. (1) lit. c) și d);

e) retragerea licenței pentru exercitarea profesiei de avocat (în temeiul art. 25 alin. (1).

La aplicarea sancțiunii disciplinare se ține cont de gravitatea abaterii, de

circumstanțele în care a fost comisă, de activitatea și comportamentul avocatului sau avocatului stagiar.

Articolul 57 din Statutul profesiei de avocat stabilește obligațiile avocatului, printre care:

(6) Avocatul se va consulta cu clientul pentru a stabili scopul, modalitățile consilierii, precum și soluțiile tehnice pe care le va urma pentru a realiza asistența și reprezentarea clientului. Avocatul nu este obligat să urmeze tehnicile și procedurile legale indicate arbitrar de client și păstrează responsabilitatea pentru acestea, în măsura în care clientul a fost rezonabil informat asupra costurilor și consecințelor posibile ale acestor tehnici și proceduri.

(7) Avocatul va respecta opțiunile clientului în ceea ce privește scopul asistenței și reprezentării, fără a renunța la independență și crezul său profesional.

(9) Avocatul se va abține ca intenționat: a) să ignore obiectivele și scopurile reprezentării stabilite de către client, astfel încât să eșueze în atingerea lor prin mijloace rezonabile, permise de Lege și de Statutul profesiei; b) să prejudicieze un client pe durata relațiilor profesionale.

(12) Avocatul va oferi clientului o opinie legală, onestă cu privire la consecințele de fapt și juridice ale cazului investigat, în limitele informațiilor furnizate de client.

(14) Avocatul are obligația să informeze rezonabil clientul în legătură cu situația curentă a asistenței și reprezentării și să răspundă cu promptitudine oricăror solicitări de informare din partea clientului.

(15) Avocatul va explica clientului împrejurările cauzei, situația curentă, posibilele evoluții viitoare și eventualele rezultate, în mod rezonabil, corespunzător cu împrejurările concrete ale cazului.

(17) În activitatea sa profesională, avocatul poate folosi ca mijloc de proba copii de pe actele încredințate de client, păstrând actele originale pentru a putea fi prezentate la cererea instanței.

(18) Avocatul este obligat să restituie persoanei de la care a primit actele originale care i-au fost încredințate.

(19) În cazul în care avocatul este în imposibilitate să-și îndeplinească activitatea profesională, își va asigura substituirea printr-un alt avocat, daca, în prealabil, obține acordul clientului în acest scop.

(21) Avocatul nu poate acționa decât în limitele contractului încheiat cu clientul său, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

(24) În oricare caz de încetare a mandatului, avocatul are obligația să ia în timp util și în mod rezonabil măsuri potrivite pentru apărarea intereselor clientului, cum ar fi: notificarea acestuia, acordarea unui timp suficient clientului pentru a-și angaja un alt avocat, predarea documentelor și a bunurilor clientului.

(28) Avocații sunt obligați să își exercite activitatea cu bună-credință,

potrivit uzanțelor oneste, cu respectarea intereselor clienților și a cerințelor concurenței loiale.

(29) Avocatul nu poate efectua acțiunile de certificare a actelor pentru sine, pentru membrii familiei sale, pentru rude sau afini.

(30) Avocatul este obligat să comunice clientului informațiile pe care le deține în legătură cu cazul acestuia chiar și în situația în care comunicarea lor ar contraveni interesului său personal.

(32) Avocatul este obligat sa prezinte clientului, la cerere, situația privind cheltuielile efectuate pentru îndeplinirea activității profesionale încredințate și a cărei rambursare o solicită.

În lumina Codului deontologic al avocaților, în Republica Moldova, avocatul îndeplinește un rol eminent în promovarea protecției drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Scopul exercitării profesiei de avocat îl constituie acordarea asistenței juridice calificate persoanelor fizice și juridice în apărarea drepturilor, libertăților şi intereselor lor legitime. În exercitarea profesiei, avocatul este obligat să acționeze pentru a asigura accesul liber la justiție și dreptul persoanei la un proces echitabil, să contribuie, prin toate mijloacele legale, la protejarea profesiei, demnității și onoarei corpului de avocați.

Avocatul va avea un comportament demn care să nu prejudicieze imaginea profesiei în societate.

Raportând circumstanțele de fapt stabilite la prevederile legale incidente cauzei, instanța de judecată apreciază necesar a sublinia că examinând actele dosarului administrativ, plângerile depuse de Roșca Dina, Dobrodomov Clara, Dobrodomov Victoria, Olar Maria și actele anexate la materialele dosarului, luând în considerare și referințele, instanța reține că Comisia pentru Etică și Disciplină corect a ajuns la concluzia constatării faptului că în acțiunile lui Sorochin Iuri s-a atestat comiterea abaterii disciplinare.

Comisia pentru Etică și Disciplină a atestat faptul neeliberării bonurilor de plată de către reclamantul Sorochin Iuri, în ziua încasării mijloacelor financiare de la Dobrodomov Clara, Dobrodomov Victoria, Roșca Dina, Olar Maria.

Rezultând din declarațiile reclamantului, în cadrul procedurii administrative, pe de o parte, acesta nu a negat faptul încasării banilor, în temeiul contractelor de asistență juridică, iar pe de altă parte, nu a prezentat copia bonurilor de plată pentru sumele bănești încasate. Deși, contractele de asistență juridică au fost rezoluționate, reclamantul Sorochin Iuri nu a restituit actele, în original, recepționate de la clienții săi, dar a prezentat un bon de plată de la oficiul poștal, explicând că a expediat actele în adresa Clarei Dobrodomov.

Dispozițiile de plată nr. 10 din 05.01.2024 - în valoare de 18 800 lei; nr. 10 din 29.01.2024 - în valoare de 20 000 lei; nr. 252 din 28.11.2023 - în valoare de 30 000 lei; nr. 260 din 30.11.2023 - în valoare de 30 000 lei; nr. 283 din 06.12.2023 -

în valoare de 18 000 lei, eliberate pe numele Dinei Roșca, nu au fost semnate de către ultima.

Referitor la încasarea onorariilor de la Clara Dobrodomov, Victoria Dobrodomov, Olar Maria, inclusiv transferurile bancare, s-a atestat faptul că reclamantul Sorochin Iuri nu a eliberat bonurile de plată pentru sumele de bani încasate. Deși reclamantul Sorochin Iuri a menționat că au fost contabilizate toate sumele de bani, acesta nu a prezentat Comisiei dovada respectării disciplinei financiare.

Luând în considerare circumstanțele cauzei, Comisia pentru Etică și Disciplină a considerat necesar și echitabil a aplica sancțiune disciplinară reclamantului Sorochin Iuri - *****.

Potrivit pct. 2 alin. (1) Capitolul 1 al Codului deontologic al avocaților din Republica Moldova, relațiile dintre avocat și client sunt bazate pe onestitate, probitate, echitate, corectitudine, sinceritate și confidențialitate.

Conform pct. 2 alin. (2), (6) Capitolul 2 al Codului deontologic al avocaților din Republica Moldova, avocatul își consultă clientul în mod conștiincios și îșI informează cu diligență clientul cu privire la evoluția cauzei ce i-a fost încredințată. Relațiile cu clientul trebuie să fie oficiale, bazate pe respect reciproc.

În context, instanța atestă că, în exercitarea dreptului său discreționar prevăzut de art. 16 din Codul administrativ, Comisia pentru Etică și Disciplină a evaluat probele conform art. 87 și art. 92 din Codul administrativ și a ajuns la concluzia întemeiată că există dovezi care să demonstreze că avocatul ar fi încălcat prevederile legii sau normele deontologice. Or, concluzia este susținută de materialele anexate, care atestă că avocatul nu a întreprins acțiunile necesare în limitele mandatului acordat prin contract.

La fel, instanța remarcă că art. 58 al Legii cu privire la avocatură menționează că, procedura disciplinară nu poate fi intentată, iar cea intentată se clasează, dacă din momentul comiterii abaterii a trecut un an. În acest caz nu se ia în calcul perioada pierderii temporare de către avocat a capacității de muncă, aflării acestuia în concediu și timpul aflării cauzei în procedură disciplinară. Sancțiunea disciplinară se aplică cel mult peste 2 luni de la data constatării abaterii, fără a se lua în calcul perioada pierderii temporare de către avocat a capacității de muncă și aflării acestuia în concediu.

În speță, autoritatea a invocat că termenul de prescripție invocat de reclamantul Sorochin Iuri, nu a expirat, or, rezultând din actele dosarului administrativ se atestă faptul că la 09 ianuarie 2025, reclamantul Iuri Sorochin a expediat înștiințare Clarei Dobrodomov, potrivit căreia a informat-o despre faptul că, începând cu data de 09 februarie 2025, Cabinetul Avocatului „Sorochin Iuri” nu mai intenționează să prelungească contractul din 09 februarie 2023. În mod corespunzător, a solicitat Clarei Dobrodomov să se prezinte la 10 februarie 2025,

ora 11:00, pentru transmiterea actelor. La fel, a fost relevant faptul că la 11 februarie 2025, reclamantul Sorochin Iuri a anexat copia confirmărilor de participare la ședințele de judecată din 22.03.2024, 05.06.2024, 09.07.2024, 10.12.2024.

Cu privire la argumentul reclamantului Sorochin Iuri referitor la faptul că decizia CED nr.7/5/2025 din 03 martie 2025 este ilegală, contrară procedurii stabilite, deoarece a fost emisă cu încălcarea termenului de examinare a cererii de 30 de zile, stabilit de art.60 alin.(1) din Codul administrativ, instanța de judecată menționează următoarele.

La 16 decembrie 2024, prin nota informativă expusă de către membrul delegat al Comisiei pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova privind prelungirea termenului examinării cererii nr.R3383/2024 din 26.11.2024, 3456/2024 din 04.12.2024 depusă de către petiționarii Roșca Dina, Olar Maria în privința avocatului Sorochin Iuri, în temeiul art.60 alin.(4) și (5) din Codul administrativ, luând în considerare complexitatea cauzei administrative, termenul examinării plângerilor a fost prelungit cu 90 de zile (f.d.96, dosar administrativ).

La 16 decembrie 2024, prin nota informativă expusă de către membrul delegat al Comisiei pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova privind prelungirea termenului examinării cererii nr.D3302/2024 din 15.11.2024, 19.11.2024, 3494/2024 din 05.12.2024 depusă de către petiționarii Olar Maria, Dobrodomov Clara, Dobrodomov Victoria în privința avocatului Sorochin Iuri, în temeiul art.60 alin.(4) și (5) din Codul administrativ, luând în considerare complexitatea cauzei administrative, termenul examinării plângerilor a fost prelungit cu 90 de zile (f.d.97, dosar administrativ).

Or, conform art. 60 alin.(1) din Codul administrativ, termenul general în care o procedură administrativă trebuie finalizată este de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul general curge de la:

a) data prevăzută în lege pentru exercitarea unei atribuţii stabilite;

b) data înregistrării cererii de către autoritatea publică ierarhic superioară sau de cea de control;

c) data înregistrării cererii complete, după caz cu toate actele necesare, sau de la data la care petiţia a fost transferată autorităţii publice competente. Dacă cererea nu este completă, autoritatea publică propune petiţionarului să prezinte actele lipsă şi stabileşte un termen în acest sens.

(3) În cazul depunerii cererii privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciul cauzat prin emiterea unui act administrativ individual sau normativ ilegal, termenul general începe să curgă din data în care hotărîrea instanţei de judecată prin care s-a anulat actul administrativ ilegal a rămas definitivă. Dacă autoritatea publică a anulat un act administrativ ilegal, termenul general începe să

curgă din data în care decizia cu privire la anularea actului administrativ ilegal a rămas incontestabilă.

(4) Din motive justificate legate de complexitatea obiectului procedurii administrative, termenul general poate fi prelungit cu cel mult 15 zile. Această prelungire are efect doar dacă este comunicată în scris participanţilor la procedura administrativă în termen de 30 de zile, împreună cu motivele prelungirii.

(5) În mod excepţional, cînd în procedura administrativă se înregistrează cazuri de complexitate deosebită care necesită timp pentru prelucrarea documentelor, autoritatea publică poate stabili un termen mai mare pentru finalizarea procedurii administrative, care nu va depăşi 90 de zile.

În cadrul ședinței Comisiei pentru Etică și Disciplină din 16 decembrie 2024, Comisa a decis conexarea procedurilor administrative nr.D3302/2024 din 15.11.2024 și nr.R3383/2024 din 26.11.2024, cu atribuirea unui număr unic D3302/2024.

Astfel, autoritatea a prelungit termenul de examinare a plângerilor luând în considerare complexitatea procedurii administrative, în temeiul art.60 alin.(4) și (5) din Codul administrativ.

În cadrul ședinței din 13 ianuarie 2025 Comisia pentru Etică și Disciplină a decis intentarea procedurii disciplinare în privința avocatului Sorochin Iuri.

Reclamantul Sorochin Iuri nefiind de acord cu decizia CED cu nr. 7/5/2025 din 03 martie 2025 a solicitat anularea sancțiunii disciplinare.

Prin decizia nr.S1124/2025 din 03 iulie 2025, Comisia pentru Etică și Disciplină a decis de a respinge cererea avocatului Sorochin Iuri cu privire la anularea sancțiunii disciplinare stabilită prin decizia CED cu nr. 7/5/2025 din 03 martie 2025.

Prin urmare, în limitele controlului de legalitate exercitat în contencios administrativ, instanța nu poate substitui autoritatea administrativă în aprecierea oportunității unei sancțiuni disciplinare și nici nu poate examina în fond acuzațiile ce țin de conduita profesională a avocatului, în afara cadrului stabilit de legea specială și de competența funcțională a organelor profesiei de avocat. Rolul instanței este limitat la verificarea respectării procedurii administrative, a competenței autorității emitente, precum și a conformității actului administrativ cu normele legale incidente.

Instanța reține că reclamanta Roșca Dina, terțul Maria Olar au sesizat Comisia pentru Etică și Disciplină cu privire la pretinse abateri disciplinare ale avocatului Sorochin Iuri, solicitând aplicarea celei mai severe sancțiuni disciplinare, și anume retragerea licenței. Prin urmare, plângerile respective au fost adresate unei autorități competente care să examineze conduita profesională a unui avocat, și nu a unei cereri prin care să revendice realizarea unui drept subiectiv propriu.

Sub acest aspect, urmează a fi subliniat că procedura disciplinară în materia

avocaturii are un caracter specific, fiind guvernată de principiul autonomiei profesiei de avocat și de competența exclusivă a organelor profesionale de a aprecia asupra oportunității și necesității aplicării unor sancțiuni disciplinare. Această autonomie este consacrată atât la nivel legislativ, cât și în jurisprudența constantă a instanțelor naționale și internaționale, fiind o garanție esențială pentru asigurarea independenței profesiei de avocat.

În același sens, se reține că, potrivit dispozițiilor legale incidente, Comisia pentru Etică și Disciplină nu este ținută de concluziile sau calificările juridice propuse de petiționar, ci are obligația de a efectua o analiză proprie, obiectivă și independentă a circumstanțelor invocate, în baza probelor administrate și a normelor deontologice aplicabile.

Instanța constată că autoritatea pârâtă a respectat procedura administrativă prevăzută de lege, au fost solicitate explicații avocatului vizat, au fost analizate probele prezentate de părți, iar în final a fost adoptată o decizie motivată, prin care s-a constatat abaterea disciplinară.

În conformitate cu art. 118 din Codul administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii.

Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde:

a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul;

b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul;

c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc.

Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.

Motivarea nu este obligatorie în cazul în care:

a) autoritatea publică admite o petiție în totalitate fără ca prin decizia de soluționare a ei să fie afectate drepturile sau interesele legitime ale altor persoane;

b) acest lucru este prevăzut expres de lege; sau

c) autoritatea publică emite acte administrative individuale de același fel într-un număr mai mare sau automatizat și, conform circumstanțelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare.

Astfel, instanța nu poate reține existența unor vicii de procedură care să atragă

anularea actului administrativ contestat, în condițiile în care reclamantul a beneficiat de posibilitatea de a participa la procedură, de a-și expune punctul de vedere și de a prezenta probe în susținerea afirmațiilor sale.

Pe o altă undă de idei, instanța va evidenția că, legalitatea, oportunitatea, discreția reprezintă dimensiuni juridice distincte ale actelor administrative care nu urmează a fi confundate. O asemenea concluzie nu rezidă direct din Codul administrativ, care nu definește în general noțiunea de oportunitate sau dreptul discreționar, însă se deduce dintr-o analiză multiaspectuală a legislației conexe și doctrinei juridice.

Legalitatea unui act administrativ poate fi verificată prin raportare la următoarele condiții generale: conformitatea cu dispozițiile constituționale, cu legile adoptate de Parlament şi cu toate actele normative cu forță juridică superioară/inferioară; competența emitentului; forma şi procedura prevăzută de lege. Principiul legalității evocă acea calitate a actului administrativ de a corespunde legii în accepțiunea lato sensu, atât din punct de vedere al categoriilor de acte normative incluse în sintagma lege, cât și din punct de vedere al prescripțiilor legii în ceea ce privește forma, fondul și limitele competenței organului care emite actul administrativ.

Prin oportunitate înțelegem realizarea sarcinilor și atribuțiilor legale în termen optim, cu cheltuieli minime de resurse materiale și spirituale, dar cu eficiența cât mai mare, precum și alegerea celor mai potrivite mijloace pentru realizarea scopului legii. Oportunitatea vizează: momentul în care se adoptă actul administrativ (actualitatea), locul şi condiţiile concrete în care urmează să se aplice un act administrativ, conformitatea cu scopul legii, mijloacele, durata, calitatea vieţii şi interesul public.

Dreptul de apreciere sau puterea discreţionară reprezintă acea marjă de libertate lăsată la libera apreciere a unei autorităţi astfel ca, în vederea atingerii scopului indicat de legiuitor, să poată recurge la orice mijloc de acţiune în limitele competenţei sale. Dincolo de aceste limite, autoritatea respectivă va acţiona cu exces de putere ce poate fi cenzurat în instanţa de judecată.

Chestiunea oportunităţii actelor administrative este strâns legată de dreptul de apreciere (puterea discreţionară) al organelor administraţiei de stat care reprezintă o facultate recunoscută de lege a acestor subiecţi de drept în alegerea soluţiilor celor mai adecvate pentru aplicarea eficientă a legii.

Legislatorul național prin dispoziția art. 225 alin. (1) din Codul administrativ, a exceptat expres de la controlul judecătoresc, segmentul de oportunitate a actului administrativ, totodată a limitat competențele instanței în verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar la următoarele elemente: luarea în considerare a tuturor faptelor relevante; respectarea limitelor legale ale dreptului discreţionar; exercitarea dreptului discreţionar conform scopului acordat prin lege.

Chestiunea aplicării sancțiunii disciplinare reprezintă un drept discreționar al CED care în circumstanțele speței a fost exercitat în limitele legale și cu bună-credință, luându-se în considerare toate faptele relevante, aplicându-se în mod just sancțiunea disciplinară (*****) dintre cele regăsite la art. 57 din Legea cu privire la avocatură.

Având în vedere faptul că instanța de judecată s-a expus asupra argumentelor de principiu invocate de reclamantă, în rest, instanţa de judecată respinge argumentele reclamantei, consideră că nu este necesar să răspundă la fiecare în parte, acestea fiind vădit neîntemeiate şi inadmisibile, or, în sensul jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, articolul 6 § 1 din Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului obligă, inter alia, instanţele naţionale să examineze adecvat declarațiile, argumentele şi probele, cu toate acestea, deşi articolul 6 § 1 al Convenției obligă instanţele să-și motiveze deciziile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând instanțelor să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument (a se vedea Van de Hurk v. the Netherlands, 19 aprilie 1994, §§ 59 și 61, Series A nr. 288, și Burg v. France (dec.), nr. 34763/02, ECHR 2003-II).

Întinderea obligaţiei de a-și motiva deciziile poate varia în conformitate cu natura deciziei şi trebuie determinată în lumina circumstanţelor cauzei (a se vedea Ruiz Torija v. Spain și Hiro Balani v. Spain, 9 decembrie 1994, Series A nr. 303-A și 303-B, § 29 și, respectiv, § 27; și Helle v. Finland, 19 decembrie 1997, § 55, Reports of Judgments and Decisions 1997-VIII, inclusiv hotărârea Curţii Europene a Drepturilor Omului pronunţată în pricina Fomin v. Moldova, nr. 36755/06, § 31, 11 octombrie 2011).

În acest sens instanța de judecată, reieșind din circumstanțele de fapt constatate supra, coroborate cu normele de drept relevante situației din speță, consideră necesar a respinge ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ înaintată de Iuri Sorochin împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova, Comisia de Etică și Disciplină, terț Maria Olar, Victoria Dobrodomov cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile și acțiunii în contencios administrativ înaintată de Clara Dobrodomov și Dina Roșca împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, or Uniunii Avocaților din Republica Moldova, reclamantele Clara Dobrodomov și Dina Roșca, terții Maria Olar, Victoria Dobrodomov prin argumentele și probele anexate la materialele cauzei au demonstrat în cadrul examinării cauzei legalitatea actului contestat, iar Iuri Sorochin nu a invocat în susținerea poziției sale probe pertinente, concludente și utile, care în ansamblul lor ar demonstra necesitatea admiterii acțiunii.

Conform art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre

următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)-e).

În conformitate cu prevederile art. 224-225 din Codul Administrativ al Republicii Moldova, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se respinge acțiunea în contencios administrativ înaintată de Iuri Sorochin împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova, Comisia de Etică și Disciplină, terț Maria Olar, Victoria Dobrodomov cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile, și acțiunea în contencios administrativ înaintată de Clara Dobrodomov și Dina Roșca împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, ca fiind neîntemeiate.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Președintele ședinței,
Judecător Rodica Nicula